

ת"פ 15052/08/19 - מדינת ישראל נגד יוסף גנון

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 15052-08-19 מדינת ישראל נ' גנון

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד קטיה הכהן
נגד	
נאשם	יוסף גנון ע"י ב"כ עו"ד סגי - זקס

החלטה

כללי

בפני בקשה לגילוי ראיה חסויה בהתאם לסמכותי על פי **סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א - 1971** (להלן: "**פקודת הראיות**").

כנגד הנאשם תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי **סעיפים 7(א)(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973**.

מכתב האישום עולה כי ביום 27/2/19 החזיק הנאשם בדירה ברחוב בת גלים 3/28 אשקלון סם מסוכן מסוג קנאבוס וקוקאין בחדרו ובסלון הבית וכן כ- 4 גרם קוקאין, מחולקים למנות במרפסת הבית מתחת לרצפת הדק.

טיעוני הצדדים

בדיון יום 2/10/19, טען ב"כ הנאשם כי המידע ששימש בסיס לצו החיפוש, מתייחס לאחר שנחקר בתיק. משכך, סבר כי יש לגלות זהות מוסר המידע שיש באמתחתו מידע שיוכל לשמש להגנת הנאשם.

בדיון נוסף ביום 31/10/19, שנקבע לצורך דיון בטענה, השלים ב"כ הנאשם טיעוניו באופן חסוי. אציין רק שהטיעון סבב סביב הרקע לגרסת הנאשם כפי שנמסרה במשטרה, שלטענת ב"כ הנאשם, מקור המידע יש בו כדי לבסס קו הגנה זה.

ב"כ המאשימה סברה כי אין מקום להיעתר לבקשה שכן לאור חומר הראיות המצוי בתיק, בשים לב להודאתו המלאה של הנאשם בחקירתו במשטרה, אין באמור במידע כדי לסייע להגנת הנאשם.

בדיון יום 31/10/19, התייצב רכז המודיעין הרלבנטי, שהציג בפני את המידע המלא, מסר הסבר באשר לאופן קבלת המידע ופרטי המקור וכן ענה לשאלות בית המשפט. לאחר קיום הדיון, אף ענה בכתב לשאלת הבהרה נוספת שהפנה

בית המשפט (3/ת). הסבריו תועדו בפרוטוקול חסוי על ידי בית המשפט.

מסגרת נורמטיבית

סעיף 45 לפקודת הראיות קובע כי על בית המשפט לשקול את הצורך לגלות את המידע החסוי לשם עשיית צדק אל מול הצורך לשמור על חיסיון המידע. בלשון החוק על בית המשפט לבחון האם **"הראיה עושה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם"**.

בע"פ 7984/18 **מדינת ישראל נגד פלוני (פורסם בנבו, 19/2/19)** (להלן: **"פס"ד פלוני"**) קבע בית המשפט העליון כי בהתאם להוראת **סעיף 45 לפקודת הראיות** אין המדינה חייבת למסור את הראיה החסויה אלא אם מתקיים אחד משני תנאים - הראיה חיונית להגנת הנאשם, דהיינו ראיה מרכזית ובעלת חשיבות מהותית לקביעת חפות או אשמה, או עשויה להועיל להגנתו, דהיינו ראיה בעלת משמעות מסוימת לקביעה זו.

בית המשפט הבהיר כי השאלה האם הראיות חיוניות להגנת הנאשם צריכה להיבחן על רקע הראיות הגלויות וביחס לגדר המחלוקת הספציפי לכל תיק.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, נחשפתי לחומר החסוי, קיבלתי הבהרה נוספת בעניין, בשים לב למסגרת הנורמטיבית שבמסגרתה יש להכריע, באתי לכלל מסקנה כי אין מקום להורות על חשיפת המקור שזהותו נחסתה בתעודת חיסיון בתיק. יחד עם זאת, יש מקום להעביר לידי ההגנה מידע הנוגע לשאלת ההבהרה ותשובת המקור **(3/ת)**.

המידע המודיעיני הרלבנטי לתיק זה אומנם מתייחס לאחר, צו החיפוש הוצא על שמו של האחר וקו ההגנה כפי שהוצג על ידי ב"כ הנאשם באופן חסוי נוגע לעניין זה.

יחד עם זאת, עיון בחומר הראיות ולפיו הנאשם נכח במקום באופן לא מקרי בשים לב לגרסאותיו בחקירות וכן לאור מועד מתן המידע כמו גם תשובת המאשימה לשאלת ההבהרה של בית המשפט, מעלים כי אין בחשיפת המקור כדי להועיל באופן משמעותי להגנת הנאשם.

סוף דבר, אני דוחה הבקשה, למעט הצורך בהעברת מידע הנוגע למסמך 3/ת.

נימוקים מופרטים וחסיים נרשמו בפרוטוקול החסוי.

הפרוטוקול החסוי יישמר בכספת בית המשפט.

ההחלטה תומצא לב"כ הצדדים.

תיק החקירה יושב לידי המאשימה באמצעות מזכירות בית משפט שלום באשקלון.

ניתנה היום, ט' טבת תש"פ 6.1.20, בהעדר הצדדים.